

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο ΑΜΑΞΑΣ

Ήταν ή έποχή πού δ Μπάχ θριάμβευε στή Λειψία σαν συνθέτης και βιρτουόζος τού «δργάνου» καλλιτέχνες διάφοροι έπειδικαν νά ξουν τή γνώμη τού Κάντορα σχετικά μέ τις μουσικές τους Ικανότητες. Τότε άκριβος δέχεται τήν έπισκεψήν τού Γάλλου κλαβεσινίστα, στήν ούσια δμως ένδος «τσαρλατάνου» τού κλαβεσέν γιά νά έκτιμησε τις πιανιστικές του Ικανότητες. Ό Μπάχ τόν άνεχθηκε άρκετές φορές άλλα φαίνεται πώς δ «βιρτουόζος» δέν είχε ακούδ νά τόν άφησε ήσυχο, ώσπου για νά τόν ζεφορτωθεί, σοφίστηκε τό έξης: Συνεννοήθηκε μέ τόν Γιόχαν Λούντβιχ Κρέπη, κάντορα τής πόλης «Άλτενψουργκ», και τού έπαιξαν ένα καλό παιχνίδι. Ντύθηκε δηλαδή δ Κρέπης μέ ρούχα έπαρχιώτη άμαξα και έποκεφθηκε τον Μπάχ, γιά νά πάρει τάχα μια παραγγέλια, τήν ώρα άκριβως πού δ Γάλλος κλαβεσινίστας «έκτελοθε» κάτι στό κλαβεσέν. Μόδις τόν βλέπει δ Μπάχ, τού λέει: «Βρέ καλώς τον... Γιά κάθησε νά μάτ παίξεις κάτι νά δώ μιν προχώρησες στό πιάνο...» Πραγματικά, δ Κρέπης άρχισε νά έκτελει ένα εύκολο πρελούντιο, πού δ Γάλλος «πιανίστας» παρακολουθούσε μ'ένο ειρωνικό χτυπόγελο.... Σέ λίγο δμως παίρνει δ Κρέπης τό θέμα και φτιάχνει μια Φαντασία πού καταλήγει σέ μια τετράφωνη Φούγκα, πού έκανε τόν Γάλλο νά τά χάσει κυριολεκτικά! Μετά, άφοις ίελεισε δ Κρέπης, γυρίζει δ Μπάχ στό «βιρτουόζο» και τού λέει: «Νά! βλέπεις; Έτοι παίζουν πιάνο οι άμαξέδες στόν τόπο μας.....»

Ο δύστυχος πιανίστας, ουτε ξαναπάτησε πιά τό πόδι του στό σκήπτρο τού Μπάχ.

Ο ΚΟΡΝΙΣΤΑΣ

Ή δρχήστρι έχει πρόβα: δ μαέστρος άγωνίζεται, νά δώσει στόν κορνίστα νά καταλάβει τή σωστή Εκφραση τού μέρους του. Τόν βάζει νά έκτελεσε πολλές φορές τό μέρος του, κάθεται στό πιάνο, τού τό παιζει, ξαναπρόκανται, τού τό τραγουδάει και τέλος, ύστερα άπο πολλές προσπάθειες, καταφέρνει νά τού τό μάθει σωτά. «Ο κορνίστας δμως κωδ' δλη τή διάρκεια ούτη έδειχνε πώς κάτι ήθελε νά πει στό μαέστρο» μά έκεινος δέν τό διφήνε νό μιλήσει παρασυμένος άτ' τήν προσπάθεια τής έρμηνειας. «Οταν τέλος, δ μαέστρος κατάκοπος και καταιδρωμένος έπεσε σέ μια πολύθρόνα, διφήνε τόν κορνίστα νά τού έξηγησε έπι τέλους τί ήθελε νά πει τόσην ώρα. «Ηθέλα, μαέστρο μου, νά σάς πώ, πώς δέθα μπορέσω νά έρθω στήν έκτελεσησα!...»